

לשוננו לעם

עורכים: א' אברונין, מ' אזרחי וי' פרץ

מתוך

כרך א, חוברת ה-ו, תש"ו

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

דגש בתוך

„הסבה השניה היתה אלי קשודה ברא
 שונה. מכיון שאמרו לשים את. ה ד ג ש
 ב ד י ו ן המדיני וכו' (מ. מדיני, „הארץ“
 ס"ו אלול תש"ה); „הפעם היתה עליו (על
 ויצמן) לשים את הדגש ב ג ו ר ם המ
 עשי של מפעלנו“ (הוא, שם). שתי הדוגמ
 אות הללו מדים אני על נס, כדי לציין,
 איך צריך להשתמש בהשאלה זו „שימת
 דגש“, היינו לא על הדבר, כפי שרגי
 לים סופרינו לכתוב, אלא בתוך הדבר,
 שהרי גם הדגש שבכתב, שממנו הושאל
 הבטוי, אינו אלא נקודה בתוך האות
 ולא עליה. הטעות ביד הסופרים היא
 שהם משתמשים במושג דגש כשם שמשת
 מש הלועזי במושג „נחץ“, „נגינה“, „אור
 וארעניע“ (ברזסית) בלי הדיגש בחמול שבין

נגינה לדגש ביחס למקומם, וכבר השתמש
כך ביאליק: "והשנית, הוא (אחד העם)
מעמיד את ח"דגש" שלו, לא בתוך
ה"לאו" של ההרחבה אלא בתוך ה"עשה"
של ההרחבה לצורך ("חבלי לשון", כתבי
ביאליק, תרצ"ג, ספר ב', עמוד רצא).
